Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν
Παρθενίαν κελαδῆσαι,
γνῶναί τ᾽ ἔπειτ᾽, ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν
λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὗν.
ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός,
ἠϋκόμων σκυτάλα Μοι-
σᾶν, γλυκὺς κρατὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν·
εἶπον δὲ μεμνᾶσθαι Συρα-
κοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας·
τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων,
ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
ἀμφέπει Δάματρα λευκίπ-
που τε θυγατ'ρὸς ἑορτάν
καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. ἁδύλογοι δέ νιν
λύραι μολπαί τε γινώσκοντι. μὴ θράσ-
σοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων,
σὺν δὲ φιλοφ'ροσύναις εὐ-
ηράτοις Ἁγησία δέξαιτο κῶμον
οἴκοθεν οἴκαδ᾽ ἀπὸ Στυμ-
φαλίων τειχέων ποτινισόμενον,
ματέρ᾽ εὐμήλοιο λείποντ᾽ Ἀρκαδίας.
ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ᾽ ἐν χειμερίᾳ
νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκίμ-
φθαι δύ᾽ ἄγκυραι. θεός
τῶνδε κείνων τε κ'λυτὰν αἶσαν παρέχοι φιλέων.
δέσποτα ποντόμεδον, εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα δίδοι, χρυσαλακάτοιο πόσις
Ἀμφιτρίτας, ἐμῶν δ᾽ ὕ-
μνων ἄεξ᾽ εὐτερπὲς ἄνθος.